

Alkotmánybíróság

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/02014-0/2019
Példány:	7.
Melléklet:	14 db
Kezelőiroda:	du!

2019. 10. 28.

MELL:

999/2013

27

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott:

[redacted] latti lakos, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, az 1994. évi LIII. tv. – a bírósági végrehajtásról – 214. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Előadom, hogy 2007. szeptember 12. napján, ingatlan jelzálogjoggal biztosított devizában nyilvántartott lakáshitel szerződést kötöttem az [redacted]-vel.

A szerződés 2012. szeptember 6. napján felmondásra került. Később a hitelező jogutóda az [redacted] lett.

2018. június 7. napján, az első fokon eljáró [redacted] közjegyző a korábbi, végrehajtási záradék törlése iránti kérelmemet elutasította az 52014/U/999/2013/17. ügyszám alatt.

Ezen végrehajtási záradék elutasító végzést megfellebbeztem, melynek során a Gyulai Törvényszék a 9. Pkf. 25.795/2018/4. szám alatt a közjegyzői elutasító végzést helybenhagyta.

A végrehajtási záradék törlése ellen benyújtott fellebbezésemet jogszabálysértésre alapítottam, majd ugyanezen érvet fenntartottam a fellebbezésemben is.

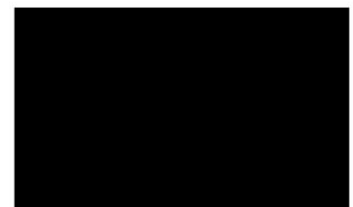
A Gyulai Törvényszék végzése 2018. szeptember 17. napján kelt, amit 2018. szeptember 27. napján vettem át.

A törvényszék végzése ellen a törvényes határidőn belül felülvizsgálati kérelemmel éltem a Kúriához, és mindazon jogi érveket felsoroltam a felülvizsgálati kérelmemben, melyeket már a záradék törlése iránti kérelemben, illetve a fellebbezésemben is megjelöltem.

A Kúria Pfv. I.22.034/2018/2. szám alatt, 2019. szeptember 18. napján a felülvizsgálati kérelmemet hivatalból elutasította.

Elutasításnak lényege szerint, a jelen alkotmányjogi panasszal támadott, a Vht. 214. § (1) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálati kérelemnek, így a felülvizsgálati kérelmemet érdemi megvizsgálás nélkül, hivatalból elutasította.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az első fokon meghozott záradék törlésének elutasításáról szóló közjegyzői végzést megfellebbeztem a Gyulai Törvényszék felé, ezáltal a rendes jogorvoslati lehetőségemet kimerítettem. Rendkívüli jogorvoslattal is éltem a Kúria felé, de a Kúria a felülvizsgálati kérelmemet hivatalból, tehát érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Perújítási kérelmet az ügyben nem terjesztettem elő.

Megjegyzem az alkotmányjogi panaszomnak éppen ez a lényege, mivel továbbra is határozott álláspontom, hogy a velem szemben hozott közjegyzői elutasítás, valamint az azt helybenhagyó törvényszéki végzés jogszabálysértő, de a Vht. megidézett rendelkezése értelmében érdemi felülvizsgáltra nincs lehetőség az ügyemben, és bár benyújtottam a felülvizsgálati kérelmemet, de azt érdemben, részletes vizsgálat nélkül utasította el a Kúria.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panaszt határidőben nyújtom be, mivel a Kúria végzését 2019. szeptember 27. napján vettem át személyesen a közjegyzői irodában. Ehhez képest a benyújtási határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

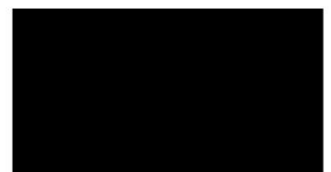
Jómagam, mint indítványozó, az ügy adósa vagyok.

A jelen beadványomban írt és támadott jogszabály szerint, mint adós ki vagyok zárja az érdemi rendkívüli jogorvoslati lehetőségből, de ez a mai körülmény között alapvető fontosságú, hiszen laikusként is tudható, hogy számtalan olyan ellentétes vagy akár egymást támogató bírói döntések születnek, amelyek azonban a törvényességi próbát, melyet a Kúria a felülvizsgálata során gyakorol, nem állja ki. Ügyemben ugyan felkerült a Kúriához a felülvizsgálati kérelem, de azt a Kúria érdemben nem vizsgálta, tehát akár azt is feltételezhetem, hogy jogi érveléseim helytállóak, csak azt a Kúria, a törvény kizáró rendelkezésére hivatkozva nem vizsgálta.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Álláspontom szerint mindkét fenti feltétel úgyis, mint a bírói döntést befolyásoló tényező, úgyis, mint alapvető alkotmányjogi jelentőségű tényező felmerülhet az ügyemben. Ugyanis nem zárom ki annak a lehetőségét, hogy különösen a jogerős végzést meghozó törvényszéki tanács döntését, és ezáltal minden olyan más másodfokú döntést befolyásolhat a támadott jogszabályi hely, mivel tudott, hogy úgysem lehet a törvényszéki döntés ellen törvényességi kifogást benyújtani felülvizsgálat formájában, így döntésüknek „nincs kockázata”.

Ugyanakkor alapvető alkotmányjogi jelentőségű is lehet a felvetett probléma, hiszen a jelen helyzetben, amikor rendkívül kiélezett, és sokrétűvé vált a korábban monoton végrehajtási eljárás, úgy ma már több olyan tényezővel kell szembenézni, - felsőbb bírósági döntések, nemzetközi bírói fórumok véleménye – amit nem lehet csak úgy egyszerűen a törvényszéki döntésekkel bezárólag lezártnak tekinteni, mindenképpen indokoltnak kellene lennie a felülvizsgálat lehetőségének.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XXVIII. cikk 7. pont

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása.

A jelen szabályozás, és az alkotmányjogi panasszal támadott törvényhely hatályban maradása és alkalmazása aránytalan sérelmet jelent a jogorvoslatot kereső feleknek a végrehajtási eljárásban.

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasz elbírálásnál figyelembe veendő az a tény is, miszerint a Vht. ezen rendelkezésének törvénybe iktatása a 2000. évi CXXXVI. tv. 107. §-val történt, és maga a rendelkezés 2001. szeptember 1. napján lépett hatályba.

A jelenlegi bírói gyakorlat szerint felülvizsgálati kérelemnek akkor van helye a végrehajtás elrendelése során, ha a másodfokon jogerőre emelkedett, a bíróság külföldi határozat végrehajtási tanúsítvánnyal való ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről rendelkező végzése ellen irányul. A külföldi bíróság határozata akkor hajtható végre, ha a határozat megfelel a végrehajtás általános feltételeinek.

A felülvizsgálat lehetősége csak a nemzetközi kötelezettségek teljesítése céljából biztosított, így fontos kiemelni, hogy sem a végrehajtási záradék törlése iránti kérelmet elutasító végzés, sem pedig a végrehajtási záradékot hatályában fenntartó végzés ellen nincs helye felülvizsgálatnak, sőt még a végrehajtási záradék törlésére irányuló kérelmet elutasító végzést helybenhagyó másodfokú végzés ellen sincs helye felülvizsgálati kérelemnek. Kizárt továbbá a felülvizsgálati kérelemmel megtámadható végzések közül a jogutódlás megállapítására irányuló kérelmet elutasító végzést helybenhagyó végzés, a végrehajtás folytatását elrendelő végzés, illetve a másodfokú bíróság jogerőssé vált azon végzése, amelyben megtagadja a külföldi határozat el nem ismerhetőségének megállapítását. A felülvizsgálati kérelemnek a végrehajtási eljárásban történő – szakkörű - beiktatására azért volt szükség, mivel mind a nemzetközi magánjog, mind a közösségi jog megkövetelte a külföldi határozat végrehajtásának elrendelésével kapcsolatban a kétfokú jogorvoslat meglétét. Mivel az egyfokú fellebbezés ezt az igényt nem teljesítette, ezért a 2000. évi CXXXVI. törvény, 2001. szeptember 1-jei hatállyal beemelte e körben a felülvizsgálat lehetőségét a Vht.-be. A felülvizsgálati eljárásra a Pp. XIV. fejezete irányadó, így felülvizsgálati kérelemmel élhetnek jogszabálysértésre való hivatkozással a felek, a beavatkozó, illetve az érdekelt.

Az ezen törvényhellyel kapcsolatos döntésnél tehát álláspontom szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni a törvénybe iktatás időpontját. Nyilván a törvény előkészítése még korábbra nyúlik vissza. A 2000. év környéki állampolgári adósságrendszer merőben más képet mutatott a jelenlegihez képest. Elég csak arra hivatkozni, hogy az un. devizahitelek, melyek miatt mára már alapvetően átfurmálódott nemcsak a bírói gyakorlat, új elemként belépett a közjegyzőknek a szerepe a végrehajtási ügyekben, jelentős nemzetközi bírói döntések is születtek, és ezek okán is, de egyébként is el kell hagyni számtalan elavult jogértelmezést, újra kell alakítani és értelmezni a közjegyzői, végrehajtói kötelezettségeket is, de még a

kialakult bírói joggyakorlatot is. Az sem mellékes, hogy az un. devizahitelek 2004. év óta jelentek meg a piacon tömegesen.

Egyértelműen kijelenthető, hogy a 2000-es évek gyakorlata semmilyen szempontból nem tekinthető még csak hasonlóknak sem a 2010-es évek végéhez. Mindenképpen indokoltnak kell tekinteni az elavult jogszabályi helyek felülvizsgálatát, akár alkotmányossági úton is.

Úgy vélem, alapvető fontosságú az a tény is, hogy ha a 2000-es évek elején a törvényesség és alkotmányosság szempontjából jelentőséggel bírt az a tény, hogy a külföldi határozatok bírósági végrehajtása ügyében legyen lehetőség a felülvizsgálatra, eleget téve a kétfokú fellebbezési követelménynek, úgy a jelen körülmények között, és a fentiekben már leírt új elemeknek a végrehajtási eljárásba történő bekapcsolódásával ugyancsak szükséges a kúriai felülvizsgálat intézményét a végrehajtási ügyek teljes egészére is kiterjeszteni.

Az állampolgároknak a bizalom sajnos sok esetben megingott az alsóbb szintű bíróságok döntései iránt, ideértve a törvényt is. Ugyanakkor, mint végső remény, az egyéb ügyekben, túlnyomórészt a Kúria még ott van, tehát az állampolgárnak akkor ad jogbiztonságot az ügyének elbírálása, ha az elmehet a végsőig, vagyis a Kúriáig.

Álláspontom szerint a Vht. jelenlegi szabályozásával a jogkereső állampolgárt egy hatékony jogorvoslati lehetőségtől foszsa meg, mivel kizárja a felülvizsgálat lehetőségét. Ugyanakkor a jogorvoslat, mint jogintézmény, az Alaptörvény szerint nincs lekorlátozva rendes, és rendkívüli jogorvoslatra. A jogorvoslati joghoz való alkotmányos jogba az Alaptörvény szerint tehát bele kell érteni a rendkívüli jogorvoslat is.

Végezetül megjegyzem, annak elismerése mellett, ezen megjegyzésem esetlegesen meghaladhatja az alkotmányjogi panasz kereteit, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott Vht. törvényi rendelkezés nem egyértelmű, nem lehet belőle egyértelműen levezetni a felülvizsgálat kizártságát, és eltérő értelmezés alkalmazható vele szemben.

A támadott törvényei rendelkezés ugyanis:

Vht. 214. § (1)

Felülvizsgálati kérelemnek van helye a másodfokon jogerőre emelkedett olyan végzés ellen, amellyel a bíróság külföldi határozat végrehajtási tanúsítvánnyal való ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről döntött.

(2) A felülvizsgálati kérelem benyújtására és elbírálására a Pp. felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezései megfelelően irányadók.

A fenti törvényhely értelmezéséből nem vezethető le az a Kúria állásfoglalás, miszerint csak és kizárólag azon másodfokú döntés ellen van helye felülvizsgálatnak, amellyel a bíróság külföldi határozat végrehajtási tanúsítvánnyal való ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről döntött.

A törvényszöveg nem tartalmazza azt, hogy ez egy kizárólagos ügycsoportot jelent, és kétségtelen tény az idézett ügycsoportban van helye felülvizsgálatnak, de azzal adós marad a törvényi rendelkezés, hogy csak és kizárólag ezen, idézett ügycsoportokra vonatkozik a felülvizsgálat lehetősége. Ezt egyértelműsíteni lehetne a „csak”, vagy „más ügyben nincs helye felülvizsgálatnak”, esetleg más szóhasználatokkal, de ezek hiánya bizonytalanná teszi a törvényszöveg értelmezését, és bizonytalanná teszi a bírói gyakorlatot is, főként, úgy hogy erre vonatkozóan állapítja meg a Kúria, hogy a Vht. tételesen felsorolja, hogy mely esetekben van helye felülvizsgálatnak másodfokú döntésekkel szemben a végrehajtási eljárásban. A fenti

törvényhelyben nincs tételes felsorolás, egy, azaz egy esetben van helye felülvizsgálatnak, és ez nem tételes. Ez is azt bizonyítja, hogy a joggyakorlat bár lehet, hogy egységes, de mégis bizonytalan.

Ugyanakkor ez a körülmény felveti a jogbiztonság kérdését is.

Alaptörvény: **B) cikk**

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

A jogállamiság ténye szenved csorbát, ha az egyre jelentősebbé váló végrehajtási ügyekben a törvényi rendelkezés nem egyértelmű, és nem határozott, valamint azon ügyekből a rendkívüli jogorvoslat lehetősége kizárt.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) *Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.*

A Kúriához küldött felülvizsgálati kérelemben kezdeményeztem a végrehajtás felfüggesztését.

b) *Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)*

Az alkotmányjogi eljárásban nem kívánok ügyvédet, vagy más jogi képviselőt meghatalmazni.

c) *Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról*

Nem járulok hozzá a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához.

d) *Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)*

1./ [REDACTED] elsőfokú végzése, /52014/Ü/999/2013/17. szám/

2./ Az elsőfokú végzés elleni fellebbezés, és annak kiegészítése.

3./ A Gyulai Törvényszék másodfokú, jogerős végzése /9. Pkf. 25.795/2018/4. szám/

4./ A Kúria Pfv. I. 22. 034/2018/2. számú végzése

